

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/492/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria 9/2023. JEH számú jogegységi határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Tatabányai Törvényszék 1.Pkf.50.319/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó a Kúria 9/2023. JEH számú jogegységi határozata (Jpe.IV.60.038/2023/12., a továbbiakban: 9/2023. Jogegységi határozat), valamint a Tatabányai Törvényszék 1.Pkf.50.319/2024/2. számú végzése ellen – a Komáromi Járásbíróság 1203-19.Vh.73/2024/17. számú végzésére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2025. január 22-én, a Komáromi Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó az Alkotmánybíróság hivatalvezető-helyettese hiánypótlási felhívására 2025. április 20-án kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott jogegységi határozatot és bírói döntéseket az Alaptörvény B), C) és R) cikkeivel, a T) cikk (1) bekezdésével, a Q) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, az I. és XIII. cikkeivel, a XV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 26. cikk (1) bekezdésével és a 28. cikkel tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (végrehajtás megszüntetése iránti kérelem) tárgya egy kölcsönszerződésből fakadó tartozás végrehajtási jogának az – indítványozó által állított – elévülésével kapcsolatos jogvita volt.

- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint az indítványozóval, mint adóssal szemben egy önálló bírósági végrehajtó előtt végrehajtási eljárás van folyamatban, amelyet egy közjegyző rendelt el a 2024. február 16-án kibocsátott végrehajtási záradékkal, egy közjegyzői okiratba foglalt ingatlan jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződés alapján. Az indítványozó előadása szerint az önálló bírósági végrehajtó a végrehajtást kérő által megjelölt teljes összeget inkasszózta a bankszámláján, emellett végrehajtási jogot jegyeztetett be az ingatlanjára és lefoglalta a gépjárművét is. Az indítványozó 2024. március 17-én végrehajtási záradék törlési kérelmet terjesztett elő a közjegyzőnél arra hivatkozással, hogy a végrehajtási jog a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (3) bekezdése, 211. és 212. §-ai alapján elévült. Az indítványozó álláspontja szerint ügyében a végrehajtási jog 2022. december 19. napján elévült, figyelemmel arra, hogy a teljesítési határidő utolsó napja 2017. december 17. volt (miután az érintett szerződést 2017. november 21-én mondták fel, a kézhezvételtől számított 8 napos fizetési határidővel), így a végrehajtási jog 2017. december 18. napján nyílt meg. Az eljáró közjegyző a kérelmet a 2024. április 9-én meghozott, 21019/N/83/2024/13. számú végzésével elutasította. E végzés ellen az indítványozó fellebbezett, de a közjegyző végzését a Győri Törvényszék a 2024. június 27-én kelt, 1.Pkf.50.250/2024/2. számú végzésével helybenhagyta. Rámutatott, hogy a végrehajtási záradék kiállítása nem volt törvénytelen, azt pedig nem vizsgálhatta a közjegyző, hogy a záradékolni kért követelés, és így a végrehajtási jog elévült-e. A bíróság figyelemfelhívása szerint ugyanakkor ez a kérdés a Vht. 41. §-a szerinti eljárásban, annak eredménytelensége esetén pedig a végrehajtás megszüntetése iránti perben vizsgálható.
- [4] 2.1. Az indítványozó végrehajtás megszüntetése, végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet terjesztett elő, a tartozás elévülésére hivatkozással, ezt azonban a Komáromi Járásbíróság a 2024. július 31-én kelt, 1203-19.Vh.73/2024/17. számú végzésével elutasította.
- [5] A végzés indokolásában a bíróság utalt a Vht. 41., 82/A. és 57. §-aira, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:25. § (3) bekezdésére. Utalt arra is, hogy az önálló bírósági végrehajtó lefolytatta a Vht. 41. § (1) bekezdésében foglalt eljárást, és arról tájékoztatta a bíróságot, hogy a végrehajtást kérő nem ismerte el sem a követelés, sem a végrehajtási jog elévülését. A bíróság indokolása szerint a végrehajtási záradék 2024. február 20. napján érkezett az önálló bírósági végrehajtóhoz, azaz az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, így a végrehajtási jog nem évült el; hiszen az önálló bírósági végrehajtó a végrehajtási záradék beérkezését követően több intézkedést is tett (ingatlanügyi hatóság megkeresése, ingóságok lefoglalása, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeg végrehajtás alá vonása). A bíróság azt is állította, hogy a

nemperes eljárás keretében a követelés elévülését nem vizsgálhatja, csak a végrehajtási jog elévülését.

- [6] 2.2. Az elsőfokú végzés ellen az indítványozó fellebbezett, azonban a fellebbezés alapján eljáró Tatabányai Törvényszék a 2024. október 7-én kelt, 1.Pkf.50.319/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.
- [7] A törvényszék az indokolásban rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, a jogi indokolást azonban kis mértékben kiigazította. Annyiban utalt a 9/2023. Jogegységi határozatra, hogy megemlítette, hogy az annak alapjául szolgáló – már nem hivatkozható – Pfv.20.910/2020/8. számú határozatban jelent meg az az indítványozó által hivatkozott jogi álláspont, hogy: „Végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések ugyanis az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem egyszersmind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követeléseknél az elévülés kezdeteként csupán egyetlen időpont jöhet számításba: az okiratban meghatározott határidő eltelte.” A törvényszék szerint annyiban helytálló volt az indítványozó érvelése, hogy ha záradékolható a közjegyzői okirat, akkor a teljesítési határidő leteltével a követelés végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetővé válik. Ebből azonban tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a teljesítési határidő után, de még a záradékolás előtt a követelés nem csak esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válna. A teljesítési határidő elteltével végrehajthatóvá vált bírósági határozat végrehajtandó határozatnak minősül, de a közjegyzői okirat nem határozat, nem tekinthető a Vht. 13. §-a szerint „végrehajtandó határozatnak”. A végrehajthatósághoz hatósági eljárás szükséges, a Vht. 10. § b) pontja értelmében végrehajtható okiratnak tehát csak a záradékkal ellátott közjegyzői okirat minősül. Kiemelte a törvényszék azt is, hogy a Vht. különbséget tesz a követelés és a végrehajtási jog elévülése között. A Vht. 57. § (1) és (4) bekezdései szerint a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el, a végrehajtási jog elévülését pedig bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Végrehajtási jog alatt azonban a követelés behajtására irányuló bírósági végrehajtás elrendelése és az elrendelt végrehajtás folytatása iránti igény érvényesítését kell érteni. Ezért helyesen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy jelen esetben a végrehajtási jog elévülését csak a végrehajtási záradék kiállítását követően vizsgálhatta. A 9/2023. Jogegységi határozatban foglaltak szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (1) bekezdésében felsorolt cselekmények akkor is megszakítják a követelés elévülését, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés végrehajtási záradékkal történő ellátásának a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdései szerinti feltételei fennállnak. Ezért nem osztotta a törvényszék az indítványozó azon érvelését, amely szerint a közjegyzői okiratba foglalt (záradékolható) követelés elévülését csak a végrehajtási cselekmények lennének képesek megszakítani, vagyis a végrehajtási jog a jelen ügyben még a záradék kiállítása előtt elévülhetett volna. A törvényszék szerint továbbá a Vht.

indítványozó által hivatkozott 57. § (3) bekezdése a jelen ügyben nem releváns, mert az azokra az esetekre vonatkozik, amikor a követelés elévülését hivatalból kell figyelembe venni. Nem volt relevanciája az ügyben a Vht. 82/A. § (6) bekezdésének sem.

- [8] 3. Az indítványozó a 9/2023. Jogegységi határozat, valamint a Tatabányai Törvényszék 1.Pkf.50.319/2024/2. számú végzése ellen – a Komáromi Járásbíróság 1203-19.Vh.73/2024/17. számú végzésére is kiterjedően – az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2025. január 22-én, a Komáromi Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2025. április 20-án kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott jogegységi határozatot és bírói döntéseket az Alaptörvény B), C) és R) cikkeivel, a T) cikk (1) bekezdésével, a Q) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, az I. és XIII. cikkel, a XV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 26. cikk (1) bekezdésével és a 28. cikkel tartotta ellentétesnek.
- [9] Az indítványozó ismertette a tényállást és a pertörténetet, több alkalommal hangsúlyozva azon álláspontját, hogy a végrehajtási jog az ügyben 2022. december 19-én elévült, és az első végrehajtási cselekmény csak évekkel ezt követően történt. Ennek alátámasztására hivatkozott a Vht. 57. § (3) bekezdésére, és a 82/A. § (6) bekezdésére.
- [10] Az Alaptörvény B), C), R), T), 26. és 28. cikkei, valamint az I. cikk (3) bekezdése sérelme kapcsán az indítvány arra utal, hogy a bíróságok önkényesen figyelmen kívül hagyták a hatályos jogszabályokat, amikor lehetővé tették az indítványozóval szemben állami kényszer alkalmazását. A B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában azt is kifejti az indítványozó, hogy a végrehajtásnak a jog által szabályozott rendben kell történnie, egyensúlyt teremtve az adós és a végrehajtást kezdeményező érdekei között. Ezzel szemben a jelen ügyben a bíróságok önkényes jogalkalmazással egyoldalú előnyben részesítették a végrehajtást kérőt az indítványozóval, mint adóssal szemben. Megismételte az indítványozó, hogy a végrehajtás elrendelésére – értelmezése szerint – a végrehajtási jog elévülési határidejének leteltét követően került sor, ami a jogbiztonság mellett az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében garantált tulajdonhoz és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát is sértette. Mindezt a bíróságok a Vht. félretételével, figyelmen kívül hagyásával tették, márpedig – amint az indítvány tartalmazza – az ügyben az lett volna az irányadó jogszabály. Az indítványozó szerint mind a Vht. 13. §-át, mind az 57. § (3) bekezdését, mind pedig az elévülés jogpolitikai indokait tévesen értelmezték az ügyben eljáró bíróságok.
- [11] A 9/2023. Jogegységi határozat az alkotmányjogi panasz szerint azért alaptörvény-ellenes, mert a benne foglalt jogszabályértelmezés „tényszerűen is ellentétes [a régi Ptk.] megalkotásakor meglévő és feltárható jogalkotói akarattal, azt figyelmen kívül

hagyták, ezáltal sértik az Alaptörvény 28. cikkét.” Ez sérti továbbá a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot is. A 9/2023. Jogegységi határozat ezen kívül sérti az Alaptörvény B) cikkét, a T) cikket és a 26. cikket is, mert az nem jogalkotó hatáskörrel felruházott szerv által megalkotott és kihirdetett kötelező magatartási szabály. A jogegységi határozatot a bíróságok nem is vehették volna figyelembe az indítvány szerint, mert nem állt fenn ügyazonosság. Mindez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is felveti.

- [12] Az alkotmányjogi panasz szerint a bíróság a jogalkotó helyébe lépett, és annak akaratával szembe helyezkedve tett különbséget bírósági határozat, tartozást elismerő közjegyzői okirat és záradékolt tartozást elismerő közjegyzői okirat között, miközben mindhárom „dokumentum” biztosítja a közvetlen, bírósági per nélküli végrehajtás lehetőségét. A támadott bírói döntések ezért nincsenek összhangban a Tanács 44/2001/EK rendeletével a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az Európai Parlament és a Tanács 805/2004/EK rendeletével (2004. április 21.) a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról, és így sértik az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdéseit.
- [13] Az indítványozó szerint ha a végrehajtható okirat (záradék) kiállítására megnyílik az igényérvényesítés lehetősége, akkor a végrehajtási jog is megnyílik, annak elévülése pedig megkezdődik, és azt csak végrehajtási cselekmények szakítják meg. A végrehajtási jog elévülése ezért – az indítványban foglaltak alapján – nem a végrehajtható okirat keltétől számítható, hanem azt megelőzően, a szerződés felmondásával egy összegben lejárttá tett tartozás fizetési határidejének lejártát követő naptól. Ez – az indítványozó ismételt előadása szerint – 2017. december 18. volt, így a végrehajtási jog szerinte 2022. december 19-én elévült, még a záradék kiállítása előtt.
- [14] Az indítvány arra is hivatkozott, hogy a Vht. 57. § (3) bekezdését és 82/A. § (6) bekezdését figyelmen kívül hagyó bírói jogértelmezés *contra constitutionem* önkényes jogértelmezést valósított meg. Megismételte, hogy ez sérti a jogállamiságot, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és a tulajdonhoz való jogot.
- [15] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott

kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [16] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [17] 5. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban adós volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XIII. cikkét, XV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [18] Az alkotmányjogi panasz tartalmaz hivatkozást az Alaptörvény B), C) és R) cikkeire, T) cikk (1) bekezdésére, Q) cikk (1) és (2) bekezdéseire, I. cikkére, 26. cikk (1) bekezdésére és 28. cikkére. Az e cikkeken foglalt rendelkezések azonban nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezekre az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontja és a 27. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz nem alapítható. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalmának megsértése miatt, az indítvány azonban nem e vonatkozásokban állítja a felhívott cikk sérelmét. {Hasonlóan: 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [13]; 3318/2022. (VI. 30.) AB végzés, Indokolás [12]; 3131/2021. (IV. 14.) AB végzés, Indokolás [7]; 3018/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [28].}
- [19] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek csak részben tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése összefüggésében azt, hogy a végrehajtás elrendelésére az ügyében a végrehajtási jog elévülési határidejét követően került sor, ezt pedig a bíróságok a vonatkozó törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával, illetve önkényes értelmezésével hagyták jóvá, ezzel az indítványozónak vagyoni hátrányt okozva]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogegységi határozatot és bírói döntést (9/2023. Jogegységi határozat, a Tatabányai Törvényszék 1.Pkf.50.319/2024/2. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk, XV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény (egyes) megjelölt

rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.

- [20] Az indítvány az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését felsorolta ugyan, mint sérülni vélt rendelkezést, de ahhoz kapcsolódóan indokolást nem adott elő, ezért – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjára figyelemmel – az indítvány ezen eleme érdemben nem volt vizsgálható.
- [21] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. (lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]).
- [22] Az indítványozónak az alkotmányjogi panaszából kiolvashatóan az a fő kifogása az ügyében hozott bírói döntéssel és az abban hivatkozott 9/2023. Jogegységi határozattal, hogy azokban a bíróságok önkényes jogalkalmazással, az irányadó Vht. figyelmen kívül hagyásával, tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy ügyében a végrehajtási jog nem évült el, és ezzel okozták az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogai sérelmét. Ezt a kifogását, és az elévülés idejének szerinte helyes számítási módját az indítványozó már a végrehajtás megszüntetése, végrehajtási záradék törlése iránti kérelmében, valamint az elsőfokú bíróság végzése elleni fellebbezésében is előadta. Arra a bíróságok – mindkét fokon tartalmilag egybehangzóan – részletesen reagáltak is, amint ezt tartalmazzák különösen az elsőfokú végzés indokolásának [13]-[15] pontjai, valamint a másodfokú végzés indokolása 3. oldalának utolsó 2 bekezdései. Az indítvány ezen – végrehajtás megszüntetése, végrehajtási záradék törlése tárgyában meghozott – bírói döntések teljes egészének a felülbírálatára irányul; a támadott ítéletekben megállapított tényállás helytállóságát, a bíróságok jogalkalmazását és jogértelmezését, szakjogi értékeléseit és megállapításait vitatja. Az indítványozó panaszában tehát valójában a támadott bírósági ítéletek törvényességi és nem alkotmányossági felülvizsgálatát kérte. A tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése és alkalmazása azonban a bíróságok, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés. (Hasonlóan: 3218/2017. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [18]; 3384/2019. (XII. 19.) AB végzés, Indokolás [18].)
- [23] Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a

testület hatáskörébe. [...] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] [A]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[14]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}.

- [24] Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panaszban a támadott bírói döntéssel és jogegységi határozattal szemben – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozással – megfogalmazott kritikák nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem értékelhetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként sem.
- [25] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a 3201/2025. (VI. 23.) AB határozatban vizsgálta, hogy a 9/2023. Jogegységi határozat ellentétes-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével (a visszaható hatályú jogalkotás tilalma összefüggésében), XIII. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (1)–(2) bekezdéseivel és XXVIII. cikk (1) bekezdésével, és az alaptörvény-ellenességet állító alkotmányjogi panaszt elutasította.
- [26] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában, 27. § (1) bekezdés a) pontjában, 29. §-ában, valamint 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján.

Budapest, 2025. szeptember 9.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró